apud iuratoſ iudiceſ, hic apud iniuratoſ paren
teſ, ille per oratorem qui circumſcribere nite
batur, hic per neptem, q;[ue] quo uoſ ipſa infantiae
ſue ſimplicitate pluſ moueat, adhuc rogare
non nouit. quid eſt quod cauſae deſit: quod
nouum inquirendum nobiſ eſt inauditumq;
ſuffragium: num extraneorum apud uoſ prae
cibuſ utendum eſt: ſemp̄ in amore cautellam
nemo enim meliuſ diligit, quàm qui maximè
ueret&r offendere. Unde ego nunc ueniā
pe&o, non quia offendiſſe me nouerim, ſed
ut locum offenſae penituſ non relinquam,
nec conſcientia culpae, ſed ratione & officio
caritatiſ, ut maiorem apud te affectuſ gra
tiam obſecratio mereatur innoxii, & amori
proficiat. ſupplicatio reatu carenſ, habeaſ:
quæ pluſ in filii tui depraecatione quod dili
gaſ, ſi non habeſ quod remittaſ. quamquā
temere fortaſſe nobiſ de innocentia blandi
amur, quid tu de nobiſ ſentiaſ neſcienteſ;
tu enim nobiſ ſenſuſ magiſ quā nr̄ae opinio
niſ ratio habenda eſt. ſupeſt ergo ut ſi quid
illud & quicquid illud commiſſum a nobiſ
eſt, tu quid offenſa dignum putaſ, ueniaquo: